

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 Titlul proiectului de act normativ Lege privind Codul administrativ	
Secțiunea a 2-a Motivul emiterii actului normativ	
1. Descrierea situației actuale	Ultimul sfert de secol, în care administrația publică din România a fost organizată corespunzător unui stat democratic, a fost martorul unei mase din ce în ce mai mare de acte normative în vigoare în domeniul administrației publice. În prezent, inflația de acte normative emise și dese modificări ale reglementărilor care au fost necesare în procesul de aplicare a acestora au generat paralelisme, suprapuneri și, implicit, în practică, dificultăți în aplicare. Ca soluții pentru rezolvarea acestor probleme, guvernele își propun: simplificarea și restrângerea legislației, realizarea unui cadru legal unitar într-un anumit domeniu și clarificarea unei tematici specifice; simplificarea accesului beneficiarilor la legislația în vigoare, îmbunătățirea aplicării acesteia. În ceea ce privește inițiativele de codificare, opțiunile avute în vedere merg de la elaborarea unor legi unice pe domeniu (Portugalia), la culegeri de legi pe domenii (codexuri - Franța) și până la codificare sectorială (Franța, Germania), dar în niciunul dintre aceste state nu există un Cod administrativ unic care să înglobeze într-o manieră unitară și sistematizată legislația din mai multe domenii ale administrației publice. Problemele cadrului legislativ românesc, inclusiv în domeniul administrației publice, sunt cunoscute de autoritățile statului, care, prin intermediul mai multor documente strategice și programatice, statuează necesitatea raționalizării și sistematizării reglementărilor, inclusiv prin instrumente de codificare. Această necesitate este, de asemenea, semnalată în contextul impus de Uniunea Europeană, care pune un accent deosebit pe "buna guvernare" și "o reglementare inteligentă". Intenția Guvernului României de a codifica cadrul legal din domeniul administrației publice, prin intermediul unui Cod administrativ și al unui Cod de procedură administrativă, a fost statuată încă din anul 2001, în cadrul programelor de guvernare și al programelor legislative ale Guvernului. Pe baza documentelor de analiză elaborate în cursul procesului de fundamentare a proiectului Codului administrativ, a altor analize realizate cu privire la sistemul administrației publice (analize pe domenii, analize funcționale, analize privind aplicarea unor acte normative etc.) și în urma reuniunilor de consultare cu reprezentanții administrației publice centrale și locale, au reieșit o serie de disfuncționalități ale legislației aplicabile administrației publice, expuse și în Documentul cuprinzând principalele concluzii ale studiilor cuprinzând liniile directoare ale concepției de ansamblu a proiectului Codului administrativ și care, în esență, au în vedere disfuncționalități de tehnică legislativă și disfuncționalități de fond ale reglementărilor. Disfuncționalități de tehnică legislativă au fost considerate: inexistența unor definiții unitare ale principalelor concepte din administrația publică;

prevederile legale redundante și paralele (mai frecvente în domeniul administrației publice locale); existența unor norme juridice contradictorii; vidul legislativ (în special în ceea ce privește regimul juridic cadru al serviciilor publice) și dificultățile în aplicarea prevederilor legale în vigoare generate de norme juridice neclare și necorelate. Disfuncționalitățile de fond ale reglementărilor în vigoare sunt prezentate pentru fiecare dintre domeniile care compun întreaga reglementare a Codului administrativ:

A. Administrația publică centrală.

1. Este de remarcat, în primul rând, modul criticabil de definire a atribuțiilor Guvernului fiind menționate printre atribuții atât rolul, cât și modalitatea prin care Guvernul își exercită atribuțiile.
2. Cu privire la ministere se impune punerea în evidență a atribuțiilor proprii prin delimitarea acestora de atribuțiile comune tuturor ministerelor, precizarea specificului actelor miniștrilor (ca acte administrative) și a unor elemente din structura acestora.
3. Nu sunt clare regimul juridic aplicabil autorităților administrative autonome și regimul juridic al actelor pe care le emit aceste autorități și poziția actelor emise în ierarhia actelor normative.

B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate

1. Necorelarea statutului prefectului cu specificul și cutumele administrației publice din România, în lumina prevederilor constituționale conform cărora prefectul este reprezentantul Guvernului pe plan local.
2. Exercițarea atribuției constituționale de conducere a serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și altor organe de specialitate ale administrației publice centrale fac necesară existența unor reglementări clare. În prezent sunt considerate neclare sau insuficient reglementate modalitățile de colaborare - control între ministere (față de care serviciile publice deconcentrate sunt subordonate) și prefect; de asemenea, relația prefectului cu Guvernul, ministerele și serviciile publice deconcentrate ale acestora.
3. Relațiile dintre serviciile publice deconcentrate, ministerele de resort în subordinea cărora sunt organizate și prefect prezintă anumite disfuncționalități generate atât de neclarități privind statutul lor juridic (deși anumite servicii publice deconcentrate întrunesc elementele care le-ar califica în acest mod, nu își recunosc în practică acest statut), cât și de raporturile lor cu miniștri, respectiv cu prefecții care au statut de funcții de demnitate publică.

C. Administrația publică locală

1. Actele normative din acest domeniu cuprind numeroase dispoziții paralele cu privire la: exercitarea mandatului de ales local; tipurile de competență ale autorităților administrației publice locale; prevederi referitoare la organizarea și funcționarea autorităților publice locale (procedura de constituire a autorităților deliberative, cvorumul și majoritatea necesare pentru adoptarea hotărârilor autorităților deliberative, indemnizațiile acordate consilierilor locali/județeni, constituirea și funcționarea comisiilor de specialitate, alegerea viceprimarului). În unele situații, pentru a putea fi aplicate este necesară interpretarea acestor dispoziții care dă naștere unor soluții diferite.
2. Există neclarități cu privire la actele juridice ale autorităților administrației publice locale supuse controlului de legalitate al prefectului și cu privire la răspunderea juridică aferentă adoptării/emiterii actelor administrative.

3. Cazurile și modalitățile de constatare a suspendării, respectiv încetării de drept a mandatelor aleșilor locali și procedurile aplicabile, în prezent reglementate în mai multe acte normative, fac necesară gruparea tuturor cazurilor de acest gen și detalierea procedurii de constatare.
4. De asemenea, se constată o situație de vid legislativ în ceea ce privește sancțiunea concretă aplicabilă în cazul aleșilor locali care se află în situație de conflict de interese. În prezent, actele normative care conțin dispoziții privind conflictul de interese în care se pot afla aleșii locali nu precizează sancțiunea aferentă unei astfel de încălcări a respectivelor dispoziții. În practică există diferențe în funcție de evenimente și de autoritățile constatatoare privind momentul constatării încetării de drept a mandatului aleșilor locali, ceea ce face necesară reglementarea modalității de stabilire a acestui moment, pentru fiecare caz de încetare de drept a mandatului în parte.
5. Procedura de constatare a încetării mandatului aleșilor locali ca urmare a constatării unei stări de incompatibilitate nu este clară, în practică generând o serie de probleme.
6. Au fost identificate și inadvertențe în procedura de validare a mandatelor consilierilor locali/județeni. Comisia de validare este constituită din consilieri nevalidați, iar în practică se întâlnesc cazuri de subiectivism din partea acestora în ceea ce privește validarea sau invalidarea mandatelor.
7. La acestea se adaugă și reglementarea insuficientă și neclară privind atribuțiile viceprimarului/ vicepreședintelui consiliului județean, precum și absența unui cadru unitar al competențelor și atribuțiilor autorităților locale.

D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale

1. În cuprinsul mai multor acte normative există dispoziții contradictorii cu privire la: titularii dreptului de proprietate publică; enumerarea tipurilor de bunuri incluse în domeniul public; persoanele care pot primi în folosință gratuită bunuri proprietate publică etc.
2. Reglementarea incompletă cu privire la unele aspecte privind regimul juridic al proprietății publice și private a statului sau a unităților administrativ-teritoriale a creat condițiile pentru proliferarea unei practici administrative neunitare și, uneori, contradictorii, lipsind în același timp persoanele particulare de un reper juridic ferm și neechivoc în raporturile lor cu administrația publică. Astfel există reglementare incompletă/neclarități în ceea ce privește:
 - a) exercitarea dreptului de proprietate privată de către stat sau de către unitățile administrativ-teritoriale, căruia, suplimentar Codului civil, i se aplică o serie de reguli specifice persoanelor juridice de drept public, având în vedere regimul juridic mixt al acesteia, respectiv un regim juridic de drept comun, marcat de elemente de drept public, determinat de faptul că statul și unitățile administrativ-teritoriale sunt atât persoane juridice civile, cât și subiecte de drept public;
 - b) regimul juridic al contractelor de închiriere a bunurilor proprietate publică sau al dării în folosință gratuită a bunurilor proprietate publică;
 - c) trecerea bunurilor din domeniul privat al statului în domeniul privat al unităților administrativ-teritoriale, ținând cont de faptul că în prezent nu există niciun act normativ care să reglementeze în mod expres condițiile în care se poate face acest transfer, raportat la scopul și destinația acestor bunuri, care, spre deosebire de cele din domeniul public, pot fi exploatate în scopul realizării unui profit, destinat tot realizării intereselor generale ale societății;

	d) procedura aplicabilă închirierii bunurilor proprietate publică/privată sau pentru vânzarea bunurilor proprietate privată; 3. Lipsa reglementării, în cadrul legal incident, a sancțiunilor aplicabile în cazul nerespectării prevederilor legale privind întocmirea/actualizarea inventarelor bunurilor din domeniul public, care poate avea ca urmare inventarierea inadecvată, neunitară, inexactă a bunurilor din domeniul public și din cel privat. E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică 1. Management deficitar al resurselor umane din administrația publică având drept cauze: insuficienta corelare a mecanismelor de dezvoltare și coordonare a politicilor de resurse umane în administrația publică; competențe împărțite între mai multe instituții, utilizarea de mecanisme temporare în locul unor reguli clare și transparente, schimbări frecvente la nivelul unor funcții-cheie. 2. Existența unor condiții inechitabile/necorelate privind vechimea necesară pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție, a funcțiilor publice de conducere și a funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici. 3. În ceea ce privește cariera funcționarului public pot fi evidențiate o serie de probleme în aplicarea reglementărilor privind modificarea raporturilor de serviciu, dar și existența unui sistem de evaluare și promovare care nu facilitează recunoașterea și recompensarea performanței, precum și unele proceduri birocratice/rigide în gestionarea funcției publice. 4. Insuficienta reglementare cu privire la categoria de personal contractual în ceea ce privește rolul, atribuțiile acestuia (de exemplu, atribuțiile administratorului public) și contractul care stă la baza desfășurării activității. F. Răspunderea administrativă 1. Inexistența unor reguli generale și principii aplicabile răspunderii administrative. 2. Răspunderea administrativ-patrimonială este reglementată disparat pentru diferite domenii (achiziții, financiar etc.) și categorii de personal, neexistând un regim juridic cadru. G. Serviciile publice 1. Nu există o definiție uniformă a conceptului de serviciu public. În legislația națională se utilizează atât o abordare funcțională, cât și o abordare organică a conceptului de serviciu public. 2. Nu sunt reglementate prevederi generale/unitare în domeniul serviciilor publice referitoare la: înființarea și desființarea serviciilor publice, criterii de clasificare și categorii de servicii relevante, modalități de gestiune. Aceste disfuncționalități împreună cu modalitatea de soluționare a acestora au fost reflectate în Tezele prealabile ale Codului administrativ aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 196/2016, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 237 din 31 martie 2016, document care expune concepția generală, principiile, noile orientări și principalele soluții pe care le va reglementa Codul administrativ.
2. Schimbări preconizate	Codul administrativ are menirea de a reprezenta legea de bază a administrației publice și urmărește să asigure cadrul juridic necesar asigurării stabilității și eficienței autorităților atât la nivel central cât și la nivel local. Domeniile care fac obiectul de reglementare al proiectului Codului

administrativ sunt:

A. Administrația publică centrală;

B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate;

C. Administrația publică locală;

D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică;

F. Răspunderea administrativă;

G. Serviciile publice;

Suplimentar acestor domenii, Codul administrativ cuprinde o Parte - *Dispoziții Generale* în cadrul căreia sunt reglementate principiile generale aplicabile administrației publice.

A. Administrația publică centrală

1. Delimitarea rolului și a atribuțiilor principale ale Guvernului - rolul Guvernului de exercitare a conducerii generale a administrației publice este prezentat distinct de atribuțiile acestuia;

2. Precizarea condițiilor generale pentru ocuparea funcției de membru al Guvernului corelativ cu precizarea cazurilor de încetare a acestei funcții; au fost modificate unele dintre cazurile de încetare a funcției de membru al Guvernului în sensul precizării condițiilor în care acestea intervin; a fost eliminată demiterea dintre aceste cazuri, demiterea nefiind, în fapt, un caz de încetare a funcției;

3. Clarificarea regimului juridic al actelor prim-ministrului - reglementarea expresă a caracterului de act administrativ al deciziilor emise de prim ministru, a sancțiunii inexistenței deciziilor care nu sunt publicate în Monitorul Oficial al României (cu excepția hotărârilor cu caracter militar);

4. Reglementarea expresă a categoriilor de persoane care sunt numite/eliberate din funcție de prim ministru;

5. Explicitarea cazurilor care constituie situații de conflict de interese pentru demnitari – conflictul de interese se manifestă atunci când, în exercitarea funcției publice de autoritate, este chemat să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii, să emită un act administrativ sau să încheie un act juridic are un interes personal prin care se urmărește obținerea unui folos de natură patrimonială;

6. Precizarea expresă a autorității responsabile cu procedura de constatare a stării de incompatibilitate și stării de conflict de interese pentru membrii Guvernului, secretarii de stat și subsecretarii de stat, respectiv Agenția Națională de Integritate;

7. Precizarea obligației membrului Guvernului de a renunța la funcția sau calitatea incompatibilă cu cea pe care a început să o exercite, în termen de 15 zile de la începerea exercitării funcției (o situație de incompatibilitate ulterior acestui termen constituie caz de încetare a funcției de membru al Guvernului);

8. Precizarea condițiilor răspunderii membrilor Guvernului, în prezent nefiind departajată în mod clar răspunderea demnitarilor de cea a personalului de specialitate;

9. Clarificarea sferei administrației publice centrale de specialitate - reglementarea expresă a structurii acesteia: ministere, alte structuri aflate în subordonarea sau în coordonarea Guvernului, alte structuri aflate în coordonarea/subordonarea ministerelor, autoritățile administrative autonome;

10. Precizări privind organele centrale de specialitate în subordinea

Guvernului, respectiv a ministerelor - competența de înființare a acestora, sfera de atribuții, numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor (care se stabilește prin actele proprii de înființare);

11. Definirea și clarificarea unor aspecte privind autoritățile administrative autonome - acestea sunt autorități care răspund exclusiv în fața Parlamentului pentru activitatea desfășurată și care pot emite acte administrative cu caracter normativ și individual.

B. Prefectul, instituția prefectului și serviciile publice deconcentrate

1. Precizarea statutului funcțiilor de prefect și subprefect ca fiind funcții de demnitate publică (corelativ cu Programul de Guvernare și Strategia privind funcția publică 2016-2020). În prezent, prefecții și subprefecții au calitatea de înalt funcționar public, calitate pe care o vor avea și o perioadă de 60 de zile de la intrarea în vigoare a Codului administrativ. Prin aplicarea noii reglementări ocuparea unor funcții de demnitate publică de către prefect și subprefect, situație în care aceștia pot fi membri ai unor partide politice, este în concordanță cu rolul prefectului de reprezentant al Guvernului pe plan local, Guvernul fiind o autoritate publică care are structură politică.

Noua modalitate de numire a prefecților și a subprefecților ține seama de situația de fapt din întreaga perioadă care a urmat anului 1989 și anume că au fost numiți în aceste funcții persoane care aveau un anumit statut profesional dar, în același timp, aveau și sprijinul politic al partidului (sau coaliției) care a constituit Guvernul.

Noua reglementare accentuează responsabilitatea Guvernului cu privire la numirea în funcțiile de prefect și subprefect a persoanelor care îndeplinesc cerințele privind competența și integritatea necesare exercitării acestor funcții iar rezultatele activității desfășurate de prefecți și de subprefecți pot deveni aspecte relevante pentru angajarea răspunderii politice a Guvernului, în condițiile proiectului Codului administrativ.

Trebuie avut în vedere și faptul că prefectul conduce, în condițiile prevăzute în proiect, *Instituția prefectului* care este o instituție publică cu personalitate juridică și va fi condusă de o persoană care ocupă o funcție de demnitate publică. Astfel, statutul prefectului este substanțial diferit de cel al secretarului general al unui minister care este înalt funcționar public, este subordonat ministrului și are ca principală atribuție asigurarea legăturii operative dintre ministru și conducătorii compartimentelor din minister.

Având în vedere statutul subprefectului de înlocuitor de drept al prefectului este necesar ca și subprefectul să ocupe o funcție de demnitate publică.

Noul statut al prefectului și subprefectului impune și justifică desființarea funcțiilor publice de prefect și subprefect.

2. Precizarea condițiilor și procedurii de numire în funcțiile de prefect și subprefect; pot fi numite în aceste funcții numai persoanele care au absolvit programe de formare specializată specifice; *pentru a putea fi numiți prefecți sau subprefecți cu statut de demnitar (care nu îndeplinesc condiția privind pregătirea) a fost instituită o derogare de la regulă, care le permite acestora să fie numiți în funcție sub condiția ca, în termen de maxim 2 ani de la data emiterii actului de numire, să absolve programele de formare;*

3. Gruparea principalelor atribuții ale prefectului corelativ cu rolurile acestuia și revizuirea/completarea atribuțiilor prefectului. *Astfel, atribuțiile au fost sistematizate în: atribuții privind asigurarea implementării la nivel local a politicilor guvernamentale și respectării ordinii publice; atribuții în relația cu serviciile publice deconcentrate; atribuții privind verificarea legalității*

actelor autorităților administrației publice locale și atacarea în fața instanței de contencios administrativ actelor pe care le consideră ilegale; atribuții privind coordonarea intervenției în caz de forță majoră sau în caz de maximă urgență, atribuții cu privire la îndrumarea autorităților administrației publice locale cu privire la aplicarea normelor legale din sfera de competență;

4. Au fost reglementate expres atribuțiile privind: organizarea alegerilor la nivelul județului, desfășurarea în bune condiții a activității serviciilor publice comunitare pentru eliberarea și evidența pașapoartelor simple, respectiv regim permise de conducere și înmatriculare a vehiculelor, eliberarea apostilei pentru actele oficiale administrative;

5. Clarificarea procedurii aplicabile în situațiile de incompatibilitate - constatarea stării de incompatibilitate se realizează de către Agenția Națională de Integritate, aplicarea sancțiunii - încetarea mandatului - se realizează de către Guvern la propunerea prim-ministrului;

6. Clarificarea relației dintre prefect și serviciile publice deconcentrate - din perspectiva modului de organizare și funcționare, a competențelor exercitate (ex. serviciile publice deconcentrate au obligația de a prezenta informări privind modul de realizare a atribuțiilor care le revin), a actelor emise/adoptate de conducătorii acestora.

C. Administrația publică locală

1. Reglementări noi privind organizarea și funcționarea asociațiilor de dezvoltare intercomunitară (ADI) în sensul precizării drept organe de conducere ale acestora a adunării generale, a *comitetului director* și a comisiei de cenzori, în vederea armonizării cu reglementările privind asociațiile și fundațiile;

2. Reglementarea constituirii consiliului local, în sensul modificării procedurii de validare a mandatelor consilierilor locali aleși. A fost reglementată procedura validării mandatelor consilierilor locali aleși prin hotărâre a instanței (și nu a unei comisii de validare formată din consilieri aleși nevalidați), cu un rol limitat al instituției prefectului cu privire la organizarea ședinței privind ceremonia de constituire a consiliului local și la organizarea depunerii jurământului de către cei declarați aleși. De asemenea, sunt enumerate condițiile care trebuie să fie îndeplinite pentru validarea mandatelor;

3. Detalierea reglementărilor privind proiectele de hotărâri ale consiliului local din perspectiva documentelor necesare dezbaterii proiectului de hotărâre (ex. avize, rapoarte), a actorilor implicați, precum și a termenelor necesare, anterior înscrierii pe ordinea de zi a ședinței consiliului local;

4. Revizuirea majorităților necesare pentru adoptarea hotărârilor consiliilor locale și județene: majoritatea calificată, respectiv două treimi din numărul consilierilor locali în funcție, pentru hotărârile care privesc vânzarea-cumpărarea bunurilor imobile proprietate privată a unităților administrativ-teritoriale, restul hotărârilor urmând a fi adoptate cu majoritate absolută, respectiv jumătate din numărul consilierilor în funcție;

5. Modificarea situațiilor de dizolvare a consiliului local (ex. în cazul în care acesta fie nu se întrunește timp de 4 luni consecutiv, fie nu adoptă nicio hotărâre în cadrul a 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, pe parcursul a 4 luni), corelativ cu înăsprirea situațiilor de încetare a mandatului de consilier local (ex. lipsa nemotivată de la 3 întruniri ale consiliului sau de la 3 ședințe ordinare și/sau extraordinare, convocate/desfășurate pe durata a 3 luni) astfel încât să se asigure stabilitatea autorităților locale;

6. Reglementarea detaliată a momentului încetării de drept a mandatelor consilierilor locali, consilierilor județeni și președintelui consiliului județean care poate fi determinat de o stare de fapt (ca în cazul demisiei), de rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești (ca în cazul unei condamnări la o pedeapsă privativă de libertate) sau de decizia unei anumite persoane juridice (ca în cazul excluderii dintr-un partid politic sau în cazul elaborării unui raport de evaluare prin care este constatată o stare de incompatibilitate). Precizarea exactă a acestui moment este de natură să clarifice situația mandatului alesului local;
7. Modificarea statutului viceprimarului, în sensul clarificării rolului său de înlocuitor de drept al primarului, prin definirea situațiilor în care viceprimarul exercită această calitate (ex. în situația suspendării din funcție a primarului, în situația de vacanță a funcției de primar);
8. Revizuirea procedurii aplicabile în situațiile de incompatibilitate în care se pot afla aleșii locali cu precizarea: momentului la care intervin (în funcție de specificul fiecărei situații), obligațiilor alesului local și rolului autorității responsabile de asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, precum și precizarea expresă a sancțiunii aplicabile alesului local ca urmare a constatării stării de incompatibilitate (încetarea de drept a mandatului);
9. Clarificarea cazurilor care constituie situații de conflict de interese pentru aleșii locali - conflictul de interese se manifestă atunci când, în exercitarea funcției, alesul local chemat să ia o decizie sau să participe la luarea unei decizii, să emită/adopte un act administrativ sau să încheie un act juridic are un interes personal prin care se urmărește obținerea unui folos de natură patrimonială;
10. Secretarul unității administrativ-teritoriale va coordona activitatea juridică și de contencios administrativ în corelare cu rolul său de avizare pentru legalitate a actelor administrative emise/adoptate la nivelul autorităților administrației publice locale, precum și cea de evidență a persoanelor;
11. Revizuirea reglementărilor privind obligația depunerii declarațiilor de interese și a declarațiilor de avere de către aleșii locali, a procedurii și a sancțiunilor aplicabile. Astfel, aleșii locali vor depune aceleași declarații de interese și declarații de avere, în aceleași termene cu celelalte categorii de personal.

D. Exercițarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale;

1. Reglementarea elementelor definitorii specifice dreptului de proprietate publică și privată al persoanelor de drept public, în concordanță cu prevederile Codului civil și introducerea unor elemente definitorii specifice proprietății private a statului sau a unităților administrativ-teritoriale. Astfel, în ceea ce privește dreptul de proprietate publică, au fost definite caracterele juridice ale bunurilor proprietate publică și a fost prevăzută consolidarea dreptului de proprietate publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale asupra imobilelor preluate în mod abuziv de către stat în perioada 6 martie 1945-22 decembrie 1989, cu sau fără titlu valabil și care nu au făcut obiectul unor cereri de reparație formulate în temeiul legilor speciale. În ceea ce privește dreptul de proprietate privată, au fost reglementate regimul juridic aplicabil acestuia, precum și caracterele juridice ale bunurilor proprietate privată;
2. Instituirea unor principii generale cu privire la exercitarea dreptului de proprietate publică și privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale,

precum principiul satisfacerii interesului public, principiul protecției și conservării, principiul gestiunii eficiente și principiul transparenței și publicității;

3. Revizuirea procedurii de inventariere a bunurilor din domeniul public al unităților administrativ – teritoriale prin eliminarea atestării prin hotărâre a Guvernului. Astfel, inventarul va fi atestat la nivel local prin atestarea la nivel local; inventarul va fi aprobat prin hotărâre a autorităților deliberative locale, pe baza punctului de vedere al MDRAPFE;

4. Introducerea unor termene privind actualizarea inventarului bunurilor din domeniul public al statului, obligativitatea înscrierii acestor bunuri în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, precum și reglementarea unor sancțiuni pentru nerespectarea acestor prevederi;

5. Consolidarea cadrului legal existent al trecerilor bunurilor în domeniul public și reglementarea cadrului legal privind trecerile în domeniul privat al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, precum reglementarea trecerii de bunuri între domeniul public al municipiului București și domeniul public al unei unități administrativ-teritoriale limitrofe municipiului București, pe durată determinată, în vederea derulării unor obiective investiționale și a trecerii din domeniul privat al unui titular al dreptului de proprietate privată în domeniul privat al altui titular;

6. Reglementarea detaliată a unora dintre modalitățile de exercitare a dreptului de proprietate publică, precum darea în administrare, închirierea și darea în folosință gratuită, prin definirea titularilor, a actului administrativ și a conținutului acestuia, a duratei exercitării, precum și a drepturilor și obligațiilor părților;

7. Reglementarea modalităților specifice de exercitare a dreptului de proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, în mod similar modalităților de exercitare a dreptului de proprietate publică, și anume: darea în administrare, concesiunea, închirierea și darea în folosință gratuită;

8. Crearea unei proceduri-cadru aplicabile exproprierii, mult mai eficiente, prin unificarea principalelor reglementări din materia exproprierii. Astfel, decizia de expropriere aparține autorităților publice și devine executorie de la data adoptării. Totodată, poate fi contestat în instanță cuantumul despăgubirilor și se poate solicita instanței suspendarea deciziei de expropriere, termenele de soluționare fiind expres stabilite;

9. Elaborarea unei proceduri cadru privind licitația publică pentru închirierea bunurilor publice sau private ale statului sau ale unităților administrativ - teritoriale și pentru vânzare, în mod similar cu procedura-cadru de atribuire a contractelor de concesiune a bunurilor proprietate publică.

E. Statutul funcționarilor publici și statutul juridic aplicabil personalului contractual din administrația publică

1. Crearea Sistemului național de evidență a ocupării în sectorul public (care să includă: funcționarii publici, personalul contractual din administrația publică, funcțiile care în momentul de față nu sunt inventariate - parlamentari, aleși locali, secretari de stat și subsecretari de stat, alte funcții de demnitate publică, precum și alte categorii de personal plătite din fonduri publice), și care să permită elaborarea și fundamentarea unor politici de resurse umane predictibile și eficiente, sistem corelat cu un instrument electronic de evidență administrat de ANFP;

2. Introducerea unui concurs național pentru funcțiile din administrația publică

centrală, ca etapă de selectare inițială, derulat inițial în sistem pilot (în perioada 2018-2019 pentru funcțiile publice de debutant și pentru cele aferente categoriei înalților funcționari publici); ulterior, începând cu anul 2020, concursul național va fi extins pentru alte categorii de funcții din cadrul administrației publice centrale; persoanele care promovează acest concurs național/etapă inițială au dreptul ca, în interval de 3 ani, să participe la etapa de concurs pe post organizat de către instituțiile și autoritățile publice centrale;

3. Concursurile pentru ocuparea funcțiilor publice din administrația publică locală vor fi organizate de fiecare autoritate și instituție publică;

4. Revizuirea situațiilor în care ANFP poate să suspende concursurile organizate de autoritățile și instituțiile publice și a procedurilor aferente acestora;

5. Avizarea concursurilor de către ANFP este înlocuită de notificare prealabilă către ANFP și publicarea anunțului pe site-ul ANFP și în Monitorul Oficial; sunt eliminate și avizele necesare altor proceduri precum exercitarea cu caracter temporar a funcțiilor publice de conducere și a celor din categoria înalților funcționari publici sau detașarea între funcțiile publice generale și cele cu statut special/funcțiile publice specifice;

6. Modificări privind perioadele de vechime necesară ocupării funcțiilor publice de conducere:

- 3 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de secretar de oraș și comună, șef birou, precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;
- 5 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere de secretar de municipiu, șef serviciu precum și a funcțiilor publice specifice asimilate acestora;
- 7 ani în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice, pentru ocuparea funcției publice de secretar de județ.

7. Revizuirea statutului prefecților și subprefecților, în sensul transformării acestora în demnitari pentru o mai clară delimitare între nivelul politic și cel tehnic;

8. Eliminarea restricției de 150 de posturi pentru înființarea unui post de director general în administrația publică locală;

9. Flexibilizarea regulilor aplicabile funcționarilor publici care candidează sau ocupă funcții de demnitate publică și/sau de aleși locali – introducerea posibilității suspendării, în locul încetării raporturilor de serviciu, cu condiția suspendării cu cel puțin 50 de zile înaintea datei alegerilor.

10. Posibilitatea prelungirii raportului de serviciu al funcționarului public care îndeplinește condițiile de vârstă standard pentru pensionare;

11. Introducerea în procesul de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici a evaluării semestriale și/sau a testării profesionale, după caz și stabilirea unor reguli mai transparente cu privire la evaluarea secretarilor unităților administrativ-teritoriale; simplificarea procesului de evaluare a înalților funcționari publici;

12. O mai clară reglementare privind sancțiunile disciplinare aplicabile funcționarilor publici, în sensul corelării exprese a sancțiunilor cu abaterile aferente și introducerea de noi sancțiuni și abateri;

13. Clarificarea răspunderii funcționarilor publici față de răspunderea conducătorului instituției - funcționarii publici vor răspunde pentru actele pe care le semnează/contrasemnează/avizează cu încălcarea prevederilor legale;

14. Revizuirea și detalierea activităților prin care se conferă prerogativa de putere publică la nivelul funcționarilor publici;

15. Introducerea unei norme derogatorii de la îndeplinirea condițiilor pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere și de înalți funcționari publici, în sensul instituirii posibilității ocupării funcției cu o vechime mai mică de până la 2 ani, dacă la concursul inițial nu s-au prezentat persoane care să îndeplinească condițiile de vechime aferente;
16. Eliminarea procedurii de coordonare și control și soluționare a sesizărilor în ceea ce privește aplicarea normelor de conduită prevăzută în sarcina MDRAPFE (prin Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice) și înlocuirea cu o procedură de monitorizare în sarcina instituțiilor și autorităților publice care întocmesc rapoarte anuale cu privire la respectarea normelor de conduită de către personalul contractual din aparatul propriu, sau din instituțiile aflate în subordine, coordonare sau sub autoritate. Rapoartele anuale întocmite de către autoritățile și instituțiile publice sunt transmise Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;
17. Eliminarea restricției privind transferul la cerere între instituții de la nivelul aceluiași palier administrativ;
18. Clarificarea regimului juridic aplicabil funcționarilor publici pe perioada suspendării raporturilor de serviciu;
19. Clarificarea cadrului general cu privire la funcțiile specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale, precum și inventarierea funcțiilor specifice existente, stabilirea nivelului actului normativ prin care acestea pot fi înființate, precum și înființarea unor funcții publice generale sau specifice, prin raportare la atribuții specifice unei funcții sau instituții;
20. Clarificarea condițiilor privind numirea sau încetarea raporturilor juridice ale persoanelor angajate cu contract de muncă, de management sau la cabinetul demnitarului;
21. Introducerea cadrelor de competență; introducerea obligativității formării profesionale ca și condiție la promovarea funcționarilor publici.

F. Răspunderea administrativă

1. Definirea răspunderii administrative atât din perspectiva elementelor sale intrinseci, cât și raportat la celelalte forme de răspundere juridică.
2. Reglementarea principiilor aplicabile răspunderii administrative.
3. Reglementarea elementelor principale ale formelor de răspundere administrativă: disciplinară, contravențională și patrimonială.

G. Serviciile publice

1. Reglementarea, pentru prima dată în legislația din România, a unui cadru general privind serviciile publice.
2. Reglementarea principiilor aplicabile serviciilor publice - transparența, egalitatea de tratament, continuitatea, adaptabilitatea, accesibilitatea, responsabilitatea furnizării serviciului public, furnizarea serviciilor publice cu respectarea normelor/standardelor de calitate.
3. Clasificarea serviciilor publice, în funcție de o serie de criterii - servicii de interes economic și servicii de interes non-economic general, servicii de interes național și servicii de interes local, servicii publice prestate/furnizate în mod unitar de o autoritate publică/un organism prestator de servicii publice și servicii publice prestate/furnizate în comun.
4. Reglementarea obligației de serviciu public în sensul definirii acestora ca îndatoriri și cerințe specifice impuse organismelor prestatoare.
5. Stabilirea unor elemente generale de delimitare a serviciilor de interes

	economic general de serviciile non-economice de interes general, având ca element principal de diferențiere criteriul caracterului economic al activității desfășurate. 6. Stabilirea regulilor generale de reglementare, înființare și încetare a serviciilor publice, prin precizarea autorităților care au competență de reglementare a serviciilor publice, a autorităților care au competență de înființare/organizare a structurii responsabile cu furnizarea/prestarea serviciilor publice, precum și a celor care au competențe în monitorizarea modului de prestare a serviciilor publice. 7. Reglementarea regulilor generale aplicabile modalităților de gestiune ale serviciilor publice (gestiunea directă și gestiunea delegată), precum și precizarea elementelor minime pe care trebuie să le conțină actul de delegare, în cazul gestiunii delegate.						
3. Alte informații	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
Secțiunea a 3-a Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ							
1. Impactul macroeconomic	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial si domeniului ajutoarelor de stat	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
2. Impactul asupra mediului de afaceri	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
2 ¹ .Impactul asupra sarcinilor administrative	Proiectul instituie o serie de obligații noi dar acestea sunt în principal în sarcina autorităților și instituții publice, precum instanțele, de exemplu în procesul de validare a mandatelor aleșilor locali, asupra Instituției Prefectului sau diverse obligații de raportare și comunicare de date precum cele asociate dezvoltării sistemului de evidență a ocupării în sectorul public.						
2 ² . Impactul asupra întreprinderilor mici și mijlocii	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect						
3. Impactul social	Prin prevederile sale proiectul are impact atât asupra diferitelor categorii de personal din administrația publică, în special a funcționarilor publici și instituțiilor publice/autorităților publice cărora li se aplică în mod direct, dar și impact indirect, în sensul furnizării, într-o formă integrată, a principalelor norme care reglementează domeniul administrației publice, asigurând astfel premisele creșterii transparenței cu privire la activitatea administrației publice și la regulile pe care aceasta trebuie să le respecte.						
4. Impactul asupra mediului	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.						
5. Alte informații							
Secțiunea a 4-a Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cat si pe termen lung (pe 5 ani)							
- mii lei -							
Indicatori	Anul curent 2017	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani	
		2018	2019	2020	2021		
1	2	3	4	5	6	7	

1. Modificări ale veniturilor bugetare plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) impozit pe profit (ii) impozit pe venit b) bugete locale (i) impozit pe profit c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care: a) buget de stat, din acesta (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii b) bugete locale (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii c) bugetul asigurărilor sociale de stat: (i) cheltuieli de personal (ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care: a) buget de stat b) bugete locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5-a Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsuri normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ;	a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ: I. Acte normative în vigoare care vor fi abrogate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ: 1) Legea nr. 340/2004 privind prefectul și instituția prefectului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 21 iulie 2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 2) Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 8 decembrie 1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 3) Legea nr. 90/2001 pentru organizarea și funcționarea					

	Guvernului și a ministerelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 2 aprilie 2001, cu modificările și completările ulterioare; 4) Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 300 din 28 iunie 1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 5) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 17/2009 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 9 martie 2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2013, cu modificările și completările ulterioare; 6) Legea nr. 215/2001 a administrației publice locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 23 aprilie 2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 7) Ordonanța Guvernului nr. 35/2002 pentru aprobarea Regulamentului-cadru de organizare și funcționare a consiliilor locale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 90 din 2 februarie 2002, cu modificările și completările ulterioare; 8) Ordonanța Guvernului nr. 53/2002 privind Statutul-cadru al unității administrativ-teritoriale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 27 august 2002, cu modificările și completările ulterioare; 9) Legea nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 912 din 7 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare; 10) Legea cadru nr. 195/2006 a descentralizării, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 25 mai 2006; 11) Ordonanța Guvernului nr. 32/1998 privind organizarea cabinetului demnitarului din administrația publică centrală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 30 ianuarie 1998, aprobată cu modificări prin Legea nr. 760/2001, cu modificările și completările ulterioare; 12) Legea nr. 7/2004 privind Codul de conduită a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 23 februarie 2004, republicată; 13) Legea nr. 477/2004 privind Codul de conduită a personalului contractual din autoritățile și instituțiile publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 26 noiembrie 2006; 14) Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, cu modificările și completările ulterioare; 15) Legea nr. 33/1994 privind exproprierea pentru cauză
--	--

de utilitate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 2 iunie 1994, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

16) Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 20 decembrie 2010, modificată și completată prin Legea nr. 90 din 6 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 407 din 9 iunie 2011;

17) Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 161 din 18 iulie 1997, republicată;

18) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 569 din 30 iunie 2006, cu modificările și completările ulterioare;

19) Hotărârea Guvernului nr. 168/2007 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 54/2006 privind regimul contractelor de concesiune de bunuri proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 28 februarie 2007;

20) Articolele 72 - 79, 84-98 și 111 ale Titlului IV Conflictul de interese și regimul incompatibilităților în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice și art. XVI alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, cu modificările și completările ulterioare;

21) Hotărârea Guvernului nr. 53/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 1 februarie 2011.

II. Acte normative în vigoare care vor fi modificate ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ:

1) Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 07 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare;

2) Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea,

b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții.	organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare; 3) Legea nr. 53/2003 privind Codul Muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare; 4) Legea nr. 115/2015 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, pentru modificarea Legii administrației publice locale nr. 215/2001, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 393/2004 privind Statutul aleșilor locali, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 20 mai 2015; 5) Legea nr. 351/2001 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a IV-a Rețeaua de localități, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 24 iulie 2001, cu modificările și completările ulterioare; 6) Legea nr. 2/1968 privind organizarea administrativă a teritoriului Republicii Socialiste România, publicată în Buletinul Oficial nr. 17-18 din 17 februarie 1968, republicată, cu modificările și completările ulterioare; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în vederea implementării noilor dispoziții: 1) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și desfășurarea proiectului pilot de organizare a concursului de ocupare a unor funcții publice vacante; 2) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționarilor publici; 3) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora; 4) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor paritare, precum și componența, atribuțiile și procedura de lucru ale acestora; 5) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea Normelor metodologice privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică; 6) Hotărâre a Guvernului privind aprobarea listei reprezentanților statului, în calitate sa de expropriator; 7) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind valorificarea bunurilor mobile aparținând statului sau unităților administrativ-teritoriale; 8) Hotărâre a Guvernului pentru aprobarea normelor privind atribuțiile și alte elemente specifice statutului
--	--

	consilierilor de etică, precum și procedura de asigurare de către instituțiile și autoritățile publice a respectării normelor de conduită a funcționarilor publici
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor public.	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Măsuri normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Alte acte normative si/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
6. Alte informații	
Secțiunea a 6-a <i>Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ</i>	
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, instituite de cercetare si alte organisme implicate	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ fac parte atât reprezentanți ai autorităților și instituțiilor publice, cât și reprezentanți ai organizațiilor neguvernamentale, instituții publice de învățământ superior a căror activitate se circumscriu domeniilor reglementate în proiectul Codului administrativ, precum și reprezentanți ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. În perioada 2015-2016, în cadrul a 39 reuniuni ale Grupului de lucru au fost analizate și dezbătute soluțiile legislative aferente domeniilor de reglementare ale Codului administrativ. Procesul de consultare publică asupra acestui proiect de act normativ, care a fost publicat pe site-ul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, s-a desfășurat începând cu data de 8 noiembrie 2016. În data de 21 decembrie 2016 a fost organizată o dezbatere publică asupra proiectului de act normativ la care au participat reprezentanți ai Administrației prezidențiale, ai societății civile și ai structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale.
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului administrativ fac parte și reprezentanți ai societății civile, atât organizații neguvernamentale, cât și asociații profesionale, ale căror domenii de activitate se circumscriu domeniilor de reglementare vizate de proiectul Codului administrativ.
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației	Din grupul de lucru pentru definitivarea proiectului Codului Administrativ fac parte reprezentanți ai tuturor structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale. Acestea au fost consultate în procesul de fundamentare și elaborare a Codului Administrativ, conform prevederilor HG nr. 521/2005.

publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi	Proiectul de act normativ necesită avizul Consiliului Legislativ.
6. Alte informații	
Secțiunea a 7-a Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării proiectului de act normativ	Din Grupul de lucru pentru definitivarea Codului Administrativ fac parte și reprezentanți ai societății civile. De asemenea, tezele prealabile ale Codului Administrativ, document în cadrul căruia este subliniată necesitatea elaborării actului normativ au fost supuse consultării publice. În data de 08.11.2016, în temeiul art. 7 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată, proiectul de Cod Administrativ a fost afișat pe pagina de internet a Ministerului Dezvoltării Regionale, Administrației Publice și Fondurilor Europene.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	Proiectul de act normativ nu se referă la acest subiect.
3. Alte informații	
Secțiunea a 8-a Măsurile de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale - înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	
2. Alte informații	

Pentru considerentele de mai sus, a fost elaborat prezentul proiect de lege privind Codul administrativ, pe care îl supunem spre adoptare.

**Viceprim-ministru,
Ministrul dezvoltării regionale, administrației publice și fondurilor europene**

Sevil SHHAIDEH

Ministrul delegat pentru fonduri europene

Rovana PLUMB

Secretarul General al Guvernului

Mihai BUSUIOC

Ministrul afacerilor interne

Carmen Daniela DAN

Avizăm favorabil:

Președintele Agenției Naționale de Integritate

Bogdan STAN

**Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor
Publici**

Cristian Vasile BITEA

Ministrul muncii și justiției sociale

Lia Olguța VASILESCU

Ministrul finanțelor publice

Ionuț MIȘA

Ministrul justiției

Tudorel TOADER

SECRETAR GENERAL

Ionela STOIAN

**DIRECȚIA GENERALĂ JURIDICĂ, RELAȚIA CU PARLAMENTUL
ȘI AFACERI EUROPENE**

Director general

Loredana HRISTODORESCU

DIRECȚIA GENERALĂ ADMINISTRAȚIE PUBLICĂ

Director general

Daniel Iustin MARINESCU

DIRECȚIA PENTRU STRATEGII ȘI REFORME ÎN ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ

Director

Sorin Daniel SOLOMON